

NOS Nieuws • Donderdag 30 maart, 06:58 • Aangepast donderdag 30 maart, 09:48

Delving schaarse metalen voor batterijen op oceaانبodem leidt tot nieuwe dilemma's

Rob Koster

Economieverslaggever

Terwijl er bedrijven klaarstaan om schaarse metalen voor de productie van batterijen te delven op de oceaانبodem, vergaderen de Verenigde Naties op dit moment nog over de vraag of dat ook mag. Milieuactivisten en wetenschappers waarschuwen dat er te weinig bekend is over de gevolgen voor het zeeleven.

De vraag naar metalen als nikkel en kobalt stijgt de komende jaren met 70 procent, verwacht het Internationaal Energieagentschap (IEA). Dat is onder meer het gevolg van de toename van het aantal elektrische auto's.

Europa is voor de productie van batterijen voor een groot deel afhankelijk van China en de mijnbouw in Afrika, die gepaard gaat met kinderarbeid. Nieuwe mijnen openen in onder meer Portugal en Zweden - Europese landen die rijk zijn aan grondstoffen - stuit op verzet van de plaatselijke bevolking.

De Clarion-Clipperton-Zone, een breukzone in de oceaankorst van de Stille Oceaan

Halverwege Mexico en Hawaï in de Clarion-Clipperton-Zone, een grote breukzone op de bodem van de Stille Oceaan, liggen tientallen miljarden mangaanknollen vol kobalt en nikkel voor het oprapen. Nederlandse bedrijven als Allseas en IHC zijn betrokken bij het ontwikkelen van de techniek om de metalen naar boven te halen.

"Er ligt genoeg voor de productie van 140 miljoen elektrische auto's", zegt Rutger Bosland, projectleider van Allseas. Het gaat om een gebied half zo groot als Europa. Het wachten is op regelgeving om te kunnen beginnen.

Wat zit er onder andere in een mangaanknol?

de schatten op de zeebodem

beeld: wikicommons: philweb en Dr. Hannes Grobe / NOS

Omdat het om internationale wateren gaat, wordt de wetgeving ontworpen door de Internationale Zeebodemautoriteit (ISA) van de Verenigde Naties. Verschillende landen vergaderen hier op dit moment over in Jamaica. Dat overleg moet uiteindelijk leiden tot de zogenoemde *mining code*. Hierin wordt bepaald wie waar onder welke voorwaarde mag delven op de zeebodem.

De ISA wordt gedwongen haast te maken, omdat er een beroep is gedaan op de zogenoemde 'tweejaarsregel' van het VN-Zeerechtverdrag. Dat betekent dat er uiterlijk in juni een reactie moet komen op de aanvraag. Zolang er geen *mining code* is, zou er een voorlopige vergunning verstrekt moeten worden. Het Canadese mijnbouwbedrijf, waarvoor de aanvraag is gedaan, werkt samen met Allseas, dat de techniek levert om de metalen die op grote diepte liggen naar boven te halen.

Eind vorig jaar slaagden de bedrijven erin om mangaanknollen van de bodem te rapen en 4,5 kilometer hoger aan boord van hun schip te brengen.

De mangaanknollen die de mijnbouwbedrijven willen winnen, zijn miljoenen jaren oud. Ze zijn gevormd door vulkanische processen. De Clarion-Clipperton-Zone ligt op twee breuklijnen in de Stille Oceaan. Grootschalige winning in een gebied met een doorsnede van 5000 kilometer zou grote schade aan het zeeleven kunnen toebrengen, vrezende wetenschappers en milieuactivisten.

Planten en dieren op en rond de mangaanknollen kunnen verdwijnen door de stofwolken die ontstaan. Bovendien is er nog weinig bekend over het belang van het zeeleven op grote diepte voor het ecosysteem van de oceaan. Wetenschappers pleiten daarom voor meer onderzoek voor er eventueel begonnen kan worden met het winnen van metalen op de oceaانبodem.

Greenpeace actie bij Belgische mijnproef Stille Oceaan

Wetenschappers uit verschillende Europese landen deden de afgelopen twee jaar onderzoek in het gebied. Sabine Gollner en Henko de Stigter van het Koninklijk Nederlands Instituut voor Onderzoek der Zee (NIOZ) zijn bij het onderzoeksteam *Miningimpact* betrokken.

De gesprekken van de ISA in Jamaica over regels voor diepzeemijnen lopen tot dit weekend. Waarschijnlijk duurt het tot de zomer voor er duidelijkheid is. Allseas wil in 2025 beginnen met de industriële winning van metalen op de bodem van de Stille Oceaan.